

DESIRE®

A romantic couple in formal attire embracing on a couch. The woman is wearing a long, flowing pink dress and has her hair styled in an updo with a floral hairpiece. The man is wearing a white dress shirt, a black vest, and a black tie. They are sitting on a dark leather couch in a modern, well-lit room with large windows and a potted plant in the background.

Shannon McKenna
Svatba ve Vegas

 HARLEQUIN®
TM

SHANNON MCKENNA

SVATBA VE VEGAS

PŘEKLAD

JANA PEŠKOVÁ

Milá čtenářko,

máme tu prosinec, vánoční měsíc, na který se nejvíce těší děti a ti, kteří prožili hezké dětství. Je to doba, kdy víc myslíme na své blízké i vzdálené a přejeme si jim udělat radost. I já za Vámi přicházím s příběhy, které Vám, věřím, udělají radost.

V povídce Miliardářova proměna je ještě mnohem pozoruhodnější vnitřní proměna hlavní hrdinky. Ze zákeřné a arogantní dívky se díky tvrdé práci a nemilosrdné sebereflexi stalo milé a empatické stvoření... Hrdinka romance Svatba ve Vegas se po hlavě vrhne do neznáma, když si vezme naprostého cizince. Netuší totiž, že ji její nastávající už delší dobu sleduje... Třetí titul, Co se stane za měsíc?, znovu potvrzuje pravidlo, že co se škádlívá, to se rádo mívá. Až na to, že zde hrdinové z téměř nepřátelského, komplikovaného vztahu rovnou skočili do rodičovství...

Moc Vám přeju, abyste s mými příběhy strávila klidné chvíle a ještě víc si zpříjemnila vánoční náladu.

S láskou

Váš Harlequin

Shannon McKenna

SVATBA VE VEGAS

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Married by Midnight

První vydání:
Harlequin Books, 2022

Překlad:
Jana Pešková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2022 by Shannon McKenna
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9891-9 (EPUB)

ISBN: 978-83-276-9892-6 (MOBI)

ISBN: 978-83-276-9893-3 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

A byl tam zas. Pan Záhadný se na ni přes celou místnost opět usmíval, tím svým pobaveným sexy úsměvem.

Kdo to vůbec je? Raut, který následoval po jejím proslovu, byl jen pro zvané. Pozvánky byly pouze pro velké dárce. Ronnie by přísahala, že všechny ty sponzory zná, přinejmenším od vidění. Tak výrazného chlápka by si pamatovala.

Dívej se jinak. Zhluboka dýchej. Veronica Mossová se usmála na muže před sebou a snažila se vzpomenout, o čem mluvili. Franklin Dodd byl laskavý starý džentlmen s načechranou bílou kozí bradkou, který předsedal správní radě nadace *Kitsup*, jež podporovala vědeckou gramotnost dětí. Mluvili o strategii podpory výuky matematiky v předškolním vzdělávání.

Dávej pozor. Chovej se inteligentně. Netvař se jak mrtvola.

To bylo dost obtížné, vzhledem k tomu, že veškerou její mentální kapacitu spotřebovalo úsilí, aby se neotočila se a nezírala na *něj*. Poprvé si ho všimla z pódia během svého klíčového projevu, který právě přednesla na konferenci Budoucnost vědy v Las Vegas. Dost narušil její soustředění, ale zvládla to. Pak během potlesku vestoje se na ni upřeně zadíval, vtiskl si na konečky prstů polibek a vyfoukl jej směrem k ní. Ucítla jej na každém kousku své kůže. Neomaleně s ní flirtoval.

Zvládla celkem srozumitelně odpovědět doktoru

Doddovi cosi o vzdělávací politice a otočila se, aby zamávala na kolemjdoucího známého. *On* se stále usmíval a čekal, až opět stočí pohled k němu. *Přestaň se chovat jako puberťačka.* Jsi zralá žena. Rozumná a zodpovědná. Tedy většinou. S Jarethem si včera na okresním soudu v Las Vegas vyřídili povolení k sňatku. Zítra jí bude třicet a musí dodržet slib daný tetě a bratrancům a do půlnoci se vdát, aby zajistila, že MossTech, obrovská biotechnologická a agrotechnická společnost, založená jejím strýcem Bertramem a tetou Elaine, nepřejde do rukou Jeroma, jejího otce.

Do této šlamastyky se dostala jen svou vlastní vinou.

Ronnie hořce litovala svého infantilního zkratu na svatbě sestřenice Maddie. Příšerně se naštvála poté, co se Jerome pokusil svatbě zabránit. Chovala se jak šílená od té doby, co její prateta Elaine ustanovila, že její tři vnoučata, bratrance a sestřenice Ronnie, se musí oženit, Caleb a Marcus do pětatřiceti a Maddie do třiceti, jinak Ronniin otec, jejich strýc Jerome, převezme vládu nad MossTechem. Což byla děsivá vyhlídka.

Ve svatební den Jerome ukradl dokumenty, které Maddie měla po obřadu podepsat. Jakmile by hodiny odbily půlnoc v den Maddiných narozenin, bylo by vše ztraceno. Ale Maddie a Jack se tajně vzali už mnohem dříve, pro jistotu. Tím bylo nebezpečí zažehnáno.

Pak následovaly tátovy intriky na chudáka Marcuse a Evu, kdy to narafičil tak, aby to vypadalo, že Marcus Evu podvedl. Její bratranec a jeho nevěsta měli z pekla štěstí, že se věci nakonec urovnaly a důvěra se obnovila. Ronnie už toho měla plné zuby. Táty především. Byl vždy příliš kritický, nesnášenlivý a záludný a tu noc, kdy se Maddie vdávala, její trpělivost přetekla. Ronnie zpočátku nebyla součástí právního dokumentu, který Elaine vyhotovila jen pro svá vnoučata. Cítila se totiž provinile, že z nich vychovala workoholiky, a tak se je snažila vmanipulovat do manželství tím, že

jim hrozila, že jinak nechá kontrolu nad firmou Jeromovi. Ale po tom trapném incidentu na svatbě Maddie Ronnie poprosila prateť Elaine, aby ji do toho prohlášení připsala. V tu chvíli jí to připadalo jako dobrý způsob, jak se otci pomstít. Mít podíl na tom, že mu bude odepřeno něco, na čem mu skutečně záleží; ovládat MossTech, mít moc, vydělávat peníze. I prateť Elaine Jerome svým chováním naštvál, a tak se nechala přemluvit. Stejně podmínky. Stejný trest, pokud selže.

Kontrolní balík akcií MossTechu by byl okamžitě přepsán na Jeroma. Osud, kterého se všichni děsili.

Pro ni ovšem nebyla povinnost se vdát taková hrůza jako pro její sestřenici a bratrance. Ona byla v klidu, byla bezpečně zasnoubená s jedním z producentů svého televizního pořadu. Jareth byl pohledný a chytrý, nesmírně schopný, podporoval její kariéru a měl svůj vlastní nemalý majetek. Jeho nabídka jí polichotila, i když se několik měsíců zdráhala domluvit konkrétní datum. Vždycky se zdálo, že existuje nějaký pádný důvod, proč ještě počkat.

Teď už ne. Úderem půlnoci jí bude třicet a smlouvu je třeba dodržet.

Obřad se bude konat v laciné svatební síni a oddá je ten nejpatetičtější Elvisův imitátor, jakého se jí podařilo sehnat, natočí svatbu na video a pošle to tátovi. *Kaput*. Poslední rána. Po tom, jak se k ní celou dobu choval, na to má právo.

Jeho hořký sarkasmus postrádat nebude. Nulová laskavost a vůbec žádný zájem. Ale už se s tím srovnala a naučila se tím žít.

Jareth také nebyl moc citově založený. Ze začátku byl vlídný a pozorný, ale jak měsíce plynuly, něžnost se postupně vytrácela. Zajímaly jej jen obchody. Neustále se za něčím hnal.

Ale ona mu to neměla za zlé. Jako Mossová měla hlubokou úctu k tvrdé práci a touze vyniknout. Bylo

by dětinské očekávat, že se kolem ní bude věčně točit. Koneckonců díky němu měla její show obrovský úspěch. Co bylo dobré pro Jaretha, bylo dobré i pro ni.

Problém byl v tom, že když z ní vztek vyprchal, začalo se její gesto vůči tátovi zdát zlomyslné a hloupé.

Nemusela do toho vstupovat. Táta by stejně nezískal šanci kontrolovat MossTech, ale ona by nebyla tou, která mu zasadí poslední ránu.

Na výčitky však už bylo pozdě. Musí to dotáhnout do konce, stejně jako její bratraci a sestřenice. Byl to zázrak, že se Caleb, Maddie a Marcus stihli oženit a vdát včas. A nebyli jen sezdáni. Byli bláznivě zamilovaní, nadmíru šťastní. Všichni tři. Vlastně jim trochu záviděla. Což bylo hloupé. Jareth Fadden byl dokonalý snoubenec. A dnes večer se stane dokonalým manželem. Měl hodně předností, byl kreativní, úspěšný, ambiciózní, energický. To všechno byly vlastnosti, které obdivovala. Neměla důvod nikomu závidět.

Uповídaná manželka doktora Dodda se k nim připojila a přes její rameno viděla, jak ji Jareth z druhé strany místnosti pozorně sleduje. Jako vždy kontroloval, zda věnuje pozornost těm správným lidem. Často jí vyčítal, že se baví s lidmi, kteří podle jeho názoru nestojí za to, aby s nimi ztrácela čas.

Věnovala Jarethovi uklidňující úsměv a zamávala mu, aby jej ujistila, že má vše pod kontrolou.

„Frankline, pojďme navštívit bufet,“ navrhla paní Doddová. „Z toho šampaňského se mi točí hlava. Potřebuju skutečné jídlo.“

„Samozřejmě, má drahá.“ Doktor Dodd se Ronnie galantně uklonil. „Doktoro Mossová, mohu vám také přinést nějaké občerstvení?“

„Ne, díky,“ řekla s úsměvem. „Jen běžte. Brzy se uvidíme.“

Doddsovi se vzali za ruce a zamířili k bufetu. Nad jejich hlavami zahlédla pana Záhadného, jak si bere

sklenku šampaňského z jednoho z podnosů, které kolovaly mezi lidmi, a pozvedá ji směrem k ní. Bože, zas ten jeho úsměv.

Teď, když byl blíž, viděla, jak je ve skutečnosti vysoký. Tyčil se nad lidmi kolem. Měl široká ramena i hrudník, obličej s výraznou bradou. Pronikavé tmavé oči pod hustým tmavým obočím. Ten úsměv byl neuvěřitelně sexy. Oplatila mu jej, pozvedla ruku se zásnubním prstenem a zatřepala prsty, až obrovský diamant odrazil světlo a vyslal jasnou, jiskřící zprávu. *Už jsem zadaná. Definitivně. Pardon.* Úsměv pana Záhadného pohasl. Chytil se za srdce, jako by byl smrtelně raněn. Šašek. Odvrátila se, zrovna když kolem ní procházel číšník s podnosem plným skleniček, a sáhla po šampaňském. Rozhodně se potřebuje posilnit. Svatební tréma. Nic neobvyklého. To ji jen Osud trýzní ztracenými možnostmi, neuskutečněnými cestami.

Nenechá se tím rozhodit. V kabelce má oddací list a dva snubní prsteny z bílého zlata. Už několik měsíců nosila Jarethův zásnubní prsten a na důkaz toho měla potrhané kašmírové svetry a šály. Osazení velkého diamantu bylo pro její šatník čirou zkázkou, ale byl to nádherný kámen a život je jen série kompromisů.

„To je ale parádní kus,“ řekl hluboký hlas za ní.

Ronnie se rychle otočila. Pan Záhadný stál nebezpečně blízko.

Jeho voda po holení byla hřejivě citrusová a příjemná. „Cože?“ vyhrkla.

„Promiňte. Byla má poznámka příliš osobní?“ zeptal se.

„Možná,“ řekla vyhýbavě. „Přinejmenším formulace byla trochu dvojsmyslná.“

Napřáhl k ní ruku a ona mu nabídla svou dřív, než si to stihla rozmyslet. Vnímala hřejivý pevný stisk, pružná mozolnatá dlaň působila jako ručně leštěné dřevo. „Nic dvojsmyslného,“ řekl. „Koukám na ten kámen na vašem prsteníčku. Mám z něj smíšené pocity.“

Nezajímají mě tvé pocity vůči mně ani mému prstenu. Věděla, že přesně to by měla říct, ale místo toho se mu zadívala do usměvavých tmavých očí. „My se známe?“

„Ne. Naživo jsem vás nikdy neviděl. Jsem Wes Brody,“ odpověděl a potřásl jí rukou, kterou jí stále svíral. „Pochopitelně vím, kdo jste. Jste mnohem hezčí než na fotkách a v televizi. Mimochodem, jsem váš velký fanoušek. Viděl jsem všechny díly Tajného života buněk, mnohokrát. Je to geniální. A vy taky.“

Ronnie mu vyškubla ruku, kterou jí stále svíral. „Díky.“ Snažila se, aby se jí nechvěl hlas, takže to vyznělo dost upjatě.

„Vaše řeč byla úžasná,“ řekl. „Mohl bych vás poslouchat věčně.“

„To je od vás milé,“ řekla. „Viděla jsem vás mezi posluchači.“

„Chtěl jsem vás vidět zblízka. Ani nechtějte vědět, co jsem všechno udělal, abych získal místo v první řadě.“

„Ne, to nechci. Ať je to raději navždy zahaleno tajemstvím.“

„Takže... Mohl bych vás pozvat na skleničku, až bude po všem?“ Ronnie zamítavě zavrtěla hlavou. „Ne. Dnes večer se s mým snoubencem bereme.“

Wes Brody na ni vytřeštil oči. „Dnes večer?“

„Ano. Kaple, imitátor Elvise, který nám při obřadu zazpívá, prostě všechno, co k tomu patří. A mám už i snubní prsteny.“

„Ronnie!“ Byl to Jarethův hlas, ten jeho obvyklý panovačný tón, z něhož se jí vždy zježily chlupy. Před Wesem Brodym jej však nechtěla okřikovat. Brody se jí zahleděl přes hlavu. „To je on?“ zeptal se. „Ten, co na vás teď řve?“

„Ano, to je on,“ řekla. „Takže mě omluvte, ráda jsem vás...“

Vzduch rozčíslo pronikavé zahvzdání. Trhla sebou. Zatraceně, Jarethe, to jako vážně? Bože, jak tenhle jeho zvyk nesnášela.

„On píská, abyste mu věnovala pozornost?“ Wes Brody vypadal šokovaně. „Má tu drzost pískat na recepci na vaši počest?“

„To není vaše věc.“ Tváře jí hanbou hořely.

„Moje matka by k tomu měla co říct,“ řekl Brody. „Měla vždy jasnou představu o tom, jak se muž má chovat k dámě. Ne vždycky jsem splňoval její přísná měřítká, ale snažil jsem se. Víím, co se sluší.“

„To vás šlechtí,“ řekla chladně.

„Ronnie!“ Jarethův hlas zesílil, jak se k nim blížil. „Co je to s tebou? Jsi snad hluchá?“ Wes Brody se k ní naklonil blíž. „Profesionální tip,“ zašeptal. „Neberte si ho.“

Ronnie se ohlédla přes rameno na Jaretha. Když se otočila zpátky, Wes Brody zmizel v davu. Na to, jak byl velký, to byl dobrý trik. „Ronnie?“ Jareth na ni znovu křikl. „Jsi jako omámená! To mě ignoruješ schválně?“

„Už na mě nikdy nepíšeš, Jarethe,“ řekla. „Nejsem tvůj pes.“

Jareth se zatvářil vyděšeně. „Páni! Odkdy jsi taková citlivka?“

Postavila prázdnou sklenici na ták kolemjdoucího číšníka a otočila se k němu. „Nikdy se mi to nelíbilo. Měla jsem ti to říct dřív. Ale říkám ti to teď.“

Jareth zvedl ruce. „Dobře, dobře! Uklidni se. Snažil jsem se jen upoutat tvou pozornost, zatímco jsem do roztrhání těla sloužil tvým zájmům. Samuel Whitehall nás dnes večer pozval do Observatoře, svého luxusního útočiště v horách a nabízí nám projížďku ve svém vrtulníku. Je pozváno jen dvacet lidí, samé osobnosti v našem oboru, a díky mně se zajímá o Tajný život buněk! Whitehall by nás mohl posunout na vyšší úroveň.“

Ronnie natáhla krk a naposledy prohlédla místnost, zda někde není Wes Brody. Se Samuelem Whitehallem se už párkrát setkala. Nebyl to její oblíbenec. Neslušně na ni zíral, měl vlezlé poznámky, „náhodně“ se jí dotýkal. Ale byl také nesmírně mocný ve světě televize.

Tak bylo třeba dělat kompromisy. Alespoň Jareth jí to stále tvrdil.

„Koho hledáš?“ Jareth se netrpělivě zeptal. „Slyšela jsi, co jsem říkal? Vnímáš mě vůbec, Ron? Mluvím o Samuelu Whitehallovi!“

„To je skvělé, Jarethe, ale dnes večer máme jiné plány, vzpomínáš?“

Jareth obrátil oči v sloup. „Ron, Whitehall nás bere do svého vnitřního kruhu! Nemůžeme se na tuhle akci vykašlat. Je to důležité pro naše kariéry!“

„Dnes večer se bereme!“ trvala na svém. „Musí se to stát dřív, než mi bude třicet! To přece víš!“

Jareth si povzdechl. „Vážně? Tahle taškařice, kterou chceš naštvat svého otce, je pro tebe důležitější než největší příležitost k navázání kontaktů, jakou jsme kdy měli?“

„Je to nesmírně důležité! Už jsem ti to vysvětlovala víckrát.“

„Fajn,“ řekl Jareth lehce. „Ještě je brzy. Pojedeme do Observatoře na večeři a pak se vrátíme do Vegas a vezmeme se. A problém je vyřešen. Tak jdeme. Samuel čeká ve své limuzíně, aby nás odvezl na přistávací plochu pro vrtulníky.“

„Přistávací plocha pro vrtulníky? Nebudeme mít žádnou kontrolu nad naším návratem, když budeme závislí cizí helikoptěře! Nejdřív se vezmeme a pak pojedeme na Observatoř. Po večeři si s námi můžou připít na naši svatbu.“

„Ne,“ odsekl Jareth. „Let helikoptérou je součástí scény, Ron. Musí to být spontánní. Samuelovy večírky bývají pěkně divoké.“ Vrhł kritický pohled na její elegantní kostýmek v barvě slonové kosti. „Škoda, že nejsi oblečená méně upjatě.“

Whitehallovy večírky směřovaly spíš k různým zvrhlostem, což zrovna nebyla její parketa. Možná byla pruderní, ale v hloubi duše byla především beznadějná vědecká *nerdka*. „Ty v sobě nemáš ani špetku spontánnosti,“ řekla Ronnie, zkrřížila ruce na hrudi a zamrazilo

ji. „Vím, že tvrdě pracuješ i pro mé zájmy, ale pokud jde o naše plány na dnešní večer, je to jednoduchá matematika, Jarethe. Když na Whitehallovu oslavu poletíme helikoptérou, nestihneme se vrátit včas, abychom se vzali.“

„Samozřejmě že stihneme,“ ušklíbl se Jareth. „Nebud' blázen.“

„Pojedu na Whitehallův večírek,“ řekla. „Ale jen když půjdeme nejdřív do svatební kaple.“

Jarethův uklidňující úsměv pohasl, oči se mu mrazivě zaleskly. „Ron, přestaň se chovat tak iracionálně.“

„Víš, co si myslím? Ty jsi nikdy neměl v úmyslu do toho jít, že ne? Zorganizoval jsi to tak, abys měl výmluvu vrátit se pozdě a nestihli jsme se do půlnoci vzít.“

„Nebud' hysterická. Pochop, že všechno se netočí jen kolem tebe.“

„Takže to nepopíráš?“ zeptala se. „Je to tedy pravda?“

„Zatraceně, Ron, o to přece nejde!“

„Odpověz mi,“ trvala na svém.

„Dobře, fajn. Když na tom trváš.“ Jareth se k ní naklonil. „Jsi tak zaslepená svým hněvem na otce, že se nestaráš ani o své vlastní zájmy.“

„Jaké zájmy?“ zeptala se šokovaně.

„Tvoje, moje, naše! Mým úkolem je tenhle nesmysl zarazit. Doufal jsem, že to udělám tak, aby to vypadalo, že to není ničí vina, ale to jsem zřejmě chtěl příliš. S tebou není nic jednoduché. Ze všeho vždycky musíš udělat drama.“

„To nemyslíš vážně! Tohle mi přece nemůžeš udělat!“

„Zkroť své emoce a zapoj konečně rozum,“ vyzval ji Jareth. „Pojed' se mnou do Observatoře. Spojme se doopravdy, budeme neporazitelný tým. Nechme tu lhůtu plavat. Zítra se probudíme a zhodnotíme naše nové vyhlídky, které budou zářivější než kdykoli předtím.“

„Jaké vyhlídky?“ řekla.

Jareth si povzdechl. „Záměrně si všechno kazíš. Pokud Jerome získá ty kontrolní akcie, převede MossTech na burzu. Nakonec to pro tebe bude znamenat obrovský zisk.“

„Ne! Slíbila jsem to pratetě Elaine! Připsala mě do té dohody jen proto, že jsem na ni naléhala! Ty jsi mi už předtím několikrát přemlouval, abychom utekli se vzít do Vegas. Myslela jsem, že s tím souhlasíš!“

„To bylo předtím. Ještě než jsi na to naložila tuhle praštěnou agendu,“ řekl Jareth. „Tvoje prateta je dospělá a svéprávná, je odpovědná za své činy.“

„Ale já jsem jim to slíbila! Jí a Calebovi a Marcusovi a Maddie!“

„Ty ano,“ řekl Jareth a pousmál se. „Ale já jsem jim rozhodně nic nesliboval, Ron. Chci si tě vzít. Ale ne za těchto podmínek. Tak pojďme ty podmínky změnit.“

Ronnie ustoupila o krok dozadu, nohy se jí podlomily. Cítila se podivně odpojená, jako by se zlomilo kouzlo a ona poprvé uviděla skutečného Jaretha.

„Viděl jsi, co zdědím, když jsme uzavřeli předmanželskou smlouvu,“ řekla. „Je to hromada peněz. Navíc máš spoustu vlastních. Tak proč?“

Pokrčil rameny. „Proč k tomu číslu nepřipsat ještě pár nul?“

„Protože je to zrada na mé rodině, a já ji miluju!“

„Promiň mi, že dávám přednost našim vlastním zájmům a zájmům našich budoucích dětí,“ řekl Jareth. „Vezmu si tě, Ronnie. Velmi rád. Jen ne do dnešní půlnoci.“

„Buď dnes, nebo nikdy,“ řekla mu.

Jareth zavrtěl hlavou. „Nenechám se vydírat.“

„To není vydírání,“ odpověděla. „Jde o mou čest a morální zásady. V tom nemůžu dělat kompromisy!“

„Pak zůstaneš sama a společnost ti budou dělat jen tvé zásady. Dokonce bys mohla přijít i o svůj pořad. Mám poslední slovo při obnovení čtvrté sezóny, jak dobře víš.“

Překvapeně se nadechla. „To jako vážně? Tohle bys fakt udělal?“

„Jistě. Znáš mě líp než ty sama, Ron. Jsi citově labilní a už vím, jak si s tebou poradit.“

„Vážně?“ Tváře jí zrudly. „Tak jsem zvědavá, jak si poradiš s tímhle,“ procedila skrz zuby. „Jdi k čertu, Jarethe!“

Jareth vyvalil oči. „Tak to už jsi vážně přehnal. Víš co? Promluvíme si zítra, až se uklidníš. Pak mi ještě poděkuješ, že jsem jednal ve tvém zájmu.“

„Už tě nechci nikdy vidět,“ řekla rázně.

„No tak dobře.“ Jareth vytáhl telefon. „Walte?“ promluvil s mrazivým klidem. „Jo, to jsem já... Chtěl jsem tě jen informovat, že se Tajný život buněk do programu na příští sezónu zřejmě nedostane... taky mně to mrzí. Zklamala mě... To je na dlouhý povídání, až se vrátím, zajdeme na skleničku. Snažím se to zachránit, ale nevypadá to dobře. Znáš ženský. Nedá se s nimi vydržet, ale bez nich by byla nuda. Jasně, zavolám. Měj se.“ Jareth vítězoslavně pohlédl na Ronnie a zastříhal prsty jako nůžkami. „Spokojená? Jsi volná a navíc bez práce. Beze mě si v showbyznysu ani neškrtněš.“

„Řekni mi ještě jednu věc,“ hlas se jí zachvěl. „To ti šlo jen o peníze?“

Jareth se zatvářil znechuceně. „Samozřejmě že ne, Ron. Obdivuji tě. Jsi bystrá, krásná, talentovaná. Trochu emocionálně nevyrovnaná, ale doufal jsem, že z toho vyrosteš...“

„Ty mě vidíš jako dítě?“

„Chováš se jako dítě. Dospělí zvažují různé úhly pohledu. Jestli si to rozmyslíš a budeš chtít manžela a kariéru, zavolej mi, až ti bude třicet.“

Odešel, aniž by se ohlédl.

Ronnie tam stála jako opařená. Co teď? Do svého podkrovního apartmá nemohla, sdílela jej s Jarethem. Neměla žádné útočiště.

Najdi si jiný pokoj. Jdi do recepce, máš u sebe